

Veres János

Azért születtem

Azért születtem, hogy leányt,
rózsát és italt magasztaljak,
de másként akarták a bőszt
s halálnál szigorúbb hatalmak.

Mi is ebből a tanulság?
Hogy a jámborság egymagában
nem létürügy. Egy szép napon
hánykolódó tengerre szálltam.

Felleg-paripák kísérték.
Orromba csipős só-szag áradt,
éreztem, bukást jövendöl
az imolák Kolumbuszának.

S így lett: nyomomba szegődtek
a cirkáló kalózdereglyék.

Alig várták a sáskafik,
hogy tutajom csapdába ejtsék.

Célba vették a fejemet
fürge hajóik parittyái,
úgy rémlik, mégis nagy vagyok,
mert nem volt nehéz eltalálni.

Szurkoshordóba mártottak,
s vízbe vetettek, mint a zsákok.
De felmerültem, s testemen
a mocsok nyoma meg se látszott.

— Mit tegyek velük? — tünődtem,
elzárták elmém minden útját,
a fedélzeten nyüzsögtek
(a lapátokat nem ők húzták).

— Ha most hozzájuk-törpülnék,
talán körükbe bevennének —
véltém. De hamus pogácsám
jobban szerettem, mint a mézet.

Lélekvesztőm rég elsüllyedt,
segélycsapat se jött sehonnan,
közönyös halak csillogtak
a fodrozó fehér habokban.

S míg a hajókon zene szólt,
s evett-ivott a boldog hadnép,
tudtam, valamit tennem kell,
mielőtt végképp ellankadnék.

Elindultam a nagy vízen
gyalog, hogy hosszában bejárjam,
s még láttam, mily izgalmat kelt
fehér ingem és száraz lábam.

Csikász István

Fák

A MEGHITT
árnyakat megölték
csak csend utánuk csend és némaság
meghalt a kórházi park
meghaltak a kórházi fák
kivilágosodott
csak csend utánuk
kiüresedett terek
csend és némaság

A DIADALMAS
gesztenyék körisek platánok
halomra dőltek mint az emberek:
mint magukat megadó asszonyok
leányok
mint büszke férfiak
maroknyi csapat
utóvédek
körülkerített halálraszántak

LÁBAD gyökér a földben
és nincsen távírat
meg S.O.S.-jelek
segítségért kétségbeesve
csak a szél hord majd
expressz-falevelet

FÉRFINEK támasz
asszonynak hangulat
madárnak édes-édes fészek
ringattál magot szép zöld öledben
öleld ágaiddal a megszakadt eget
s megöltek látod a ragadozó
fényes fűrészek

LÁBAD gyökér a földben
elfutni nem tudsz és minek
ami halálot után megmarad:
a lényeged

„Medvetánc”